

I *stk. 1* om offentlig licitation foreslås en bestemmelse om, at hvis udbyderen ønsker at opstille bestemte mindstekrav for den tekniske og økonomiske formåen, som tilbudsgiveren skal dokumentere for at få sit tilbud taget i betragtning, skal dette være angivet annoncen.

Det gældende regelsæt indeholder ikke en sådan bestemmelse, men bestemmelsen er i overensstemmelse med udbudsdirektivets regler samt hvad der i dag gælder ved begrænset licitation med prækvalifikation, jf. § 7, stk. 3 i den gældende tilbudsbekendtgørelse, der er indeholdt i den foreslåede § 6, stk. 2.

Der er ikke tale om nogen realitetsændring i forhold til gældende ret, idet udbyder ved offentlig licitation allerede i dag er berettiget til at frasortere tilbudsgivere, der ikke opfylder dokumentationskravene. Behandlingen af dokumentationen i forbindelse med offentlig licitation adskiller sig fra dokumentationskravet ved begrænset licitation med prækvalifikation. Ved offentlig licitation har udbyderen således ikke mulighed for at frasortere en tilbudsgiver, der har indsendt den ønskede dokumentation for de krævede tekniske og økonomiske egenskaber. Frasorteringen sker således ud fra en konstatering af, om formalia, f. eks. dokumentation for en given uddannelses- eller erfaringsmæssig baggrund, er dokumenteret, ikke på grundlag af en sammenligning med de øvrige tilbud. Mangler dokumentationen, har udbyder pligt til at afvise tilbudet som ukonditionsmæssigt.

Dokumentationen for de faglige og økonomiske formåen kan i overensstemmelse med EF-Domstolens praksis på direktivernes område også vedrøre underentreprenører, såfremt det kan dokumenteres, at der virkelig rådes over disse ressourcer. Udbyderen kan derfor kræve oplysninger om disse forhold.

Bestemmelsen og den tilsvarende bestemmelse i stk. 2 vedrørende prækvalifikation må i øvrigt ses i sammenhæng med dokumentationskravet vedrørende nøgletal, jf. bekendtgørelse nr. 1135 af 15. december 2003.

I annoncen skal endvidere angives, om der er tale om en priskonkurrence eller en kvalitetskonkurrence behøver kun at stå i det supplerende udbudsmateriale, som sendes til alle interesserede. Bestemmelsen er ny i forhold til det gældende regelsæt, men svarer til, hvad der gælder efter direktiverne.

I *stk. 2* fastsættes, hvad der skal oplyses i annoncen, når udbyder vælger at gennemføre en prækvalifikationsrunde i forbindelse med en begrænset licitation. Indholdet svarer til tilbudsbekendtgørelsens § 7, stk. 2

og 3. Se i øvrigt bemærkningerne ovenfor ad det foreslåede stk. 1 om dokumentation for tekniske og økonomiske formåen.

Bestemmelsen i tilbudsbekendtgørelsens § 7, stk. 4, om tilbud fra en kreds af indbyrdes forbundne virksomheder er ikke medtaget i denne sammenhæng, jf. bemærkningerne herom til forslagens § 2.

I overensstemmelse med de gældende regler vil der ikke være et udtrykkeligt fastsat minimum for hvor mange tilbudsgivere, der skal prækvalificeres. Udbudsdirektivet angiver i udgangspunktet et minimum på 5 tilbudsgivere. Den tilbudsbekendtgørelse, der var gældende 2001/2002 havde ligeledes en udtrykkelig bestemmelse om at der som hovedregel skulle indbydes mellem 5 og 7 tilbudsgivere. Bestemmelsen blev ikke gentaget i tilbudsbekendtgørelsen fra 2002. I Konkurrencestyrelsens vejledning anbefales det, at der indhentes mellem 5 og 7 tilbud. Et sådant antal vil formentlig være bedst i overensstemmelse med lovens konkurrencekrav, jf. den foreslåede § 2, stk. 2.

Den udtrykkelige bestemmelse om tilbudsgiverens personlige forhold (myndighed, konkurs eller betalingsstandsning, strafbare forhold eller gentagen, grov, faglig forsømmelse) i tilbudsbekendtgørelsens § 9 foreslås ikke indarbejdet i lovforslaget. Der er tale om en række objektivt konstaterbare forhold, som det uden nærmere regulering vil være sagligt at tage hensyn til i forbindelse med en udvælgelse. Og i forbindelse med sammenligning af tilbudene vil forholdet være dækket af den foreslåede § 8, stk. 3.

Stk. 3 fastsætter proceduren i forbindelse med direkte indbudt licitation.

Bestemmelsen gengiver bl.a. tilbudsbekendtgørelsens § 8, nr. 2, om, at mindst én tilbudsgiver ikke kan være fra lokalområdet, og nr. 3, om ikke at indbyde den samme kreds af tilbudsgivere ved hvert udbud.

I overensstemmelse med de gældende regler omfatter disse to krav dog ikke entreprenører omfattet af den foreslåede § 1, stk. 2, nr. 3. Deres valg af tilbudsgiver er derfor alene styret af kravene om at skabe tilstrækkelig konkurrence og af ligebehandlingsprincippet, jf. den foreslåede § 2, stk. 2 og 3.

Lokalområdet anses som hovedregel for at være den pågældende kommune, hvor arbejdet finder sted. I overensstemmelse med den hidtidige forståelse af begrebet er det dog i forhold til store kommuner og regionale og statslige udbydere ikke et krav, at der indbydes virksomheder fra andre kommuner, så længe udbyderen kan påvise, at én eller flere af de indbudte tilbudsgivere har et kundeunderlag, der geografisk adskiller sig fra de andre tilbudsgivere.